

sti je deloval za zmago krščanske misli vselej in povsod. Florjančiča najdemo povsod tudi kot vzornega gospodarkega delavca. Pri vseh važnejših gospodarskih delih v mariborskem okraju ga vidimo, kako z odločujočo besedo gradi, deluje, agitira. Osebito kot župan občine Sv. Miklavž je storil toliko za napredek domačega kraja, kakor menda nihče pred njim in tudi za njim ne bo. Njegova posebna skrb je bila za dobre ceste. Celih deset let je s posebno vnemo deloval kot agilni in iniciativni član mariborskega okrajnega zastopa, oziroma cestnega odbora. Florjančičeva je bila ideja zgradbe ceste na Pohorje. Danes si lastijo zasluge za zgradbo te ceste osebnosti, ki niti blizu niso bile, ko je Florjančič v okrajnem zastopu skupno z g. dr. Leskovarjem in tovariši energično nastopil in tudi uspel s predlogom za zgradbo ceste Sv. Miklavž — Hoče — Reka — Pohorje. In most pri Dupleku! Tudi tu je naš Florjančič deloval z velikim vnemo za uresničenje tega velikega in važnega projekta. Imel je še v mislih cestne zveze Dogošce—Hoče, Sv. Marjeta—Dobrovec—Sv. Miklavž in več drugih. Kot predsednik okrajnega kmetijskega odbora za okraj Maribor desni breg je storil Florjančič mnogo za napredek kmetijstva v okraju. Tovorni kolodvor v Hočah je bil še zadnji korak pred njegovo smrtjo za napredek domače okolice. Florjančič je bil tudi velik prijatelj ljudske prosvete. Kako skrb je imel, ko je šlo za preureditev domače šole. Imel je načrt, da dobi občina Scherbaumovo zgradbo za novo šolo po nizki ceni. Žalibo, da na merodajnih mestih niso imeli umevanja za pameten predlog. Občina bi si bila prihranila stotisočake, ki jih bo v doglednem času morala

šteti za novo šolsko zgradbo. Florjančič je tudi imel načrt, ustanoviti za Sv. Miklavž in okolico prosvetno društvo. Florjančiča tudi najdemo med ljudskimi govorniki. Njegove besede so bile iskrene in je posebno med svojimi podeželskimi tovariši našel mnogo pritrjevanja. Florjančiča najdemo tudi med prijatelji revežev. Noben siromak ni šel prazen od njegove hiše. Kot cerkveni ključar domače cerkvice je skrbel za lepoto hiše božje.

Za njegovo res pravo narodno delo je dobil svoj čas od našega kralja odlikovanje. Mnogo je tudi bilo vredno odlikovanje, ki ga je bil deležen Florjančič med svojim narodom. Več period je bil izvoljen za župana, sprva sicer v borbi, a pozneje skoro vedno soglasno. Tudi nasprotniki so ga spoštovali radi nje govega značaja in delavnosti.

Pred leti je začel bolehati. Ali ni dal mnogo na to. Bil je prepričan, da bo lezen ni nevarna. Ko pa je prosil zdravnike za svet, je bilo že prepozno. Rak mu je končal življenje. Mnogo je trpel v boleznih, pa je bil vdan v voljo božjo. Iskal je pomoči celo na Dunaju in v drugih mestih, ali rak mu je razjedel prsa tako močno, da je bila rešitev nemogoča. Njegov osebni prijatelj g. dr. Wankmüller, zdravnik v Mariboru, mu je lajšal zadnje ure. Večkrat je bil pred smrtjo spreviden s sv. zakramenti. Preminul je mirno, obkoljen od svojih dragih otrok in sorodnikov. Šel je za svojimi prijatelji in borci: Pišekom, Roškarjem, Hauptmanom, s katerimi je cel desetletja deloval za boljšo bodočnost našega kmetijskega rodu!

Svetila zvestemu slovenskemu in krščanskemu možu nebeška luč!

F. Ž.

Splavar utonil. Lastnik splava Gregor Butoln se je peljal po Dravi na splavu iz Gortine proti Vuzenici. Pri Mravljakovi žagi je zadel splav ob pod vodo skrito skalo. Vsled sunka je udarilo veslo Butolna v trebuh s tako silo, da je omahnil in padel v Dravo. Za gospodarjem sta se pognala v vodo oba splavarja, a vse prizadevanje, da bi ga našla ter rešila, je bilo zastonj. Drava ga je pogoltnila in ga bo bogznaj kje po preteku par tednov naplavila.

V zadnjem hipu preprečena večja požarna nesreča. Pri posestniku Ivanu Jugu v Rušah je izbruhnil ogenj v kuhinji v odsotnosti domačih. Zgorela je vsa kuhinjska oprema in več obleke. Škoda znaša 6000 Din. Na srečo je prišel mimo hiše delavec, opazil nesrečo in pozval sosede, da so ogenj pogasili baš v zadnjem trenutku.

Že zopet vse obsodbe vredno krvavo dejanje. Mlatili so v Smrečnem pri Sl. Bistrici pri posestniku Jožefu Matelnu, po domače Pogavcu. Pomagala sta pri mlatvi Albin Pristovnik in Anton Učko. Na večer po končanem delu so zapustili ostali skedenj, le Pristovnik je ostal sam na hodniku. Učko je imel še opravke v hlevu in je šel mimo skedenja proti hiši. Ko je prišel mimo Pristovnika, mu je ta zasadi nož skozi prsni koš v srce. Zabodeni je še kriknil par besed ter obležal mrtev. Pristovnik je smrtno sovražil Učka, ker mu je ta pred enim letom sežgal »koražfeder«.

S sekuro iz zasede po glavi. S smrtno nevarnimi poškodbami na glavi so oddali v bolnišnico v Ptuj posestniškega sina Alojzija Ferko. Dne 12. novembra se je vračal Ferko na dom v Drsteljo pri Sv. Urbanu. Iz zasede ga je udaril neznanec z ostrino sekire po glavi, da se je takoj zgrudil ter obležal nezvesten. Ker ga ni bilo domov, so ga šli domači iskat in ga našli v mlaki krvi.

Vlomilci iz Slovenskih goric obsojeni. Dne 17. novembra je sodilo mariborsko sodišče Jakoba Zvera in njegove tovariše, ki so izvršili tekom par mesecev 14 vlomov in tatvin in povzročili škode za 35.000 Din. Zver je pobegnil pred kratkem iz prisilne delavnice. Obsodba se glasi: Jakob Zver na 3 leta robije in 4 leta izgube častnih pravic, Vuk na 3 leta robije in 4 leta izgube častnih pravic ter na pridržek po prestopu kazni, Bauman na 1 leto strogega zapora, Martin Krajnc na 6 mesecev strogega zapora ter Franc Krajnc na 6 mesecev zapora, pogojno na 3 leta.

Radi uboja zeta oproščen pred sodiščem. Dne 15. novembra je dajal pred mariborskim sodiščem odgovor zaradi uboja zeta 63letni Blaž Pravdič s Turškega vrha v Halozah. Ozadje žalostnega dejanja je naslednje: Leta 1929 j poročila Pravdičeva hčerka vdovca J. Mumleka. Zakon je bil takoj po poroki nesrečen, ker je mož ženo pretepeval in se je ta zatekala na dom k staršem. Letos dne 21. marca je Mumleka zopet tepel ženo in ji celo grozil s smrtjo. Iz upravičenega strahu za življenje je reva pobegnila na očetov dom, a naslednji dan se je vrnila z materjo ponovno k možu. Za njima pa je šel oče Pravdič, da bi pozval nasilnega zeta

NOVICE

Proslava 15letnice osvoboditve Maribora je bila v soboto zvečer in v nedeljo dopoldne res veličastna. Mesto je bilo dva dni v zastavah, bakljada v soboto zvečer dobro obiskana in istotako je bil obisk množic v nedeljo pri javni službi božji na Glavnem trgu, katero je opravil g. mestni župnik M. Umek, in pri raznih navdušenih govorih proti pričakovanju velik. Ob priliki 15letnice je prejel g. general Maister kot osvoboditelj Maribora ščit častnega meščanstva z napisom »Generalu Rudolfu Maistru, častnemu meščanu mesta Maribor, 11. maja 1933.«

Prvi slovenski župan v Ljubljani Peter Grasselli je umrl dne 17. novembra t. l. v Ljubljani v visoki starosti 92 let.

Prestavljen je g. kaplan Jak. Vraber iz Konjic v Št. Jurij ob južni železnici; g. Stanko Lah pride iz Št. Jurija ob j. ž. v Vitanje.

Vzor učitelja umrl. V Svečini je nenadoma preminul tamošnji vzorni šolski upravitelj g. Josip Berce. Blagemu možu ostani ohranjen med našim obmejnimi prebivalstvom hvaležen spomin!

Vlomilec, ki je zagrešil 11 vlomov, pod ključem. Mariborska policija je spravila na varno opasnega vlomilca Jožefa Grila, ki je zagrešil v razna mariborska stanovanja in prostore tekom treh mesecev 11 vlomov. Odnášal je predvsem gotovino in zlatino. Na podlagi prstnih odtisov so mu dokazali doslej 4 vlome, ostale pa še taji, ker upa, da ne bo mogla policija zbrati za nje dovolj dokazov za njegovo krivdo.

Pošteno sta jo izkupila pred sodiščem. Svoj čas smo poročali, kako je bil napaden iz zasede v noči in nevarno pobit s koli posestnik Josip Kuhn iz Radvanja pri Mariboru. Kot napadalec so izsledili 27letnega dninarja L. Krambergerja in 25letnega posestniškega sina Ivana Oliča. Pred sodiščem sta se zagovarjala, da je bil napad namenjen nekemu drugemu in da sta se zmotila. Ker so ostale poškodovanemu trajne posledice divjaškega napada, je bil obsojen vsak napadalec na 3letno robijo ter triletno zgubo častnih pravic. Vrh tega še morata plačati g. Kuhnu 20.000 Din za bolečine in bolniške stroške.

Hočeš srečko brezplačne loterije?
Tedaj si naroči »Naš dom«!

na odgovor. Oba možakarja sta se koj sprla in zet je navalil na tasta. Pri navalu je padel Mumleku nož iz žepa in tega je tast pobral. Zet se je hotel lotiti starega z motiko, a ta ga je prehitel, ga ranil iz pištole in mu še zasadil nož v srce. Stari Pravdič se je izgovarjal pred sodniki s silobranom in je bil oproščen vsake krivde.

Neznanec zginil z jurji. V Lipovcih v župniji Beltinci v Prekmurju je v odsotnosti domačih neznanec odnesel iz omare posestniku Štefanu Ūlnu 23 tisoč Din. Zopet svarilen zgled: Ne hranite doma toliko denarja!

Ostro kaznovana požigalka. Dne 14. t. m. je dajala odgovor pred mariborskim sodiščem prevzittkarica Terezija Balir iz Šalamencev v Prlekiji. Obtožnica ji je očitala, da je zažgala letos dne 17. aprila svojemu sosedu Janezu Flisarju 600 Din vredno kopico slame. Radi požiga je bila obsojena Balirjeva na 2 leti robije in na triletno zgubo častnih pravic.

Samomor ali umor. Dne 14. novembra je javil mesarski pomočnik Anton Levičnik orožnikom v Krškem skrivnostno ter zagonetno najdbo ženskega okostnjaka. 3 km od Krškega, kjer se odcepi od ceste pot proti Guncam v takozvanem Pleterskem bregu je počivalo razpadlo žensko truplo. Orožnika sta ugotovila na licu mesta sledeče: Lobanja in desni čevelj sta bila pod skalo, ostalo pa en meter nižje. Prsni koš je bil popolnoma sesut. Ob njem je bil že razpadel rjav ženski klobuk, obleka zelenkasto karirane barve, ki pa je bila menda le zraven priložena, nizki čevljički svetlo-rjave barve, v njih je bilo še nekaj mesa. Ženska torbica je iz istega blaga kakor obleka, v mali usnjeni denarnici pa so našli 3.50 D in črno mrežico za lase, par usnjenih rjavih rokavic, dva čipkasta robčka brez monogramov, dve mali ogledalci, glavniček, blazinico za puder in svinčnik. Po peščici črnih las je sklepati,

Konec Marija Terezija tolarjev. Marija Terezija tolarji so se vedno kovali na Dunaju, kjer so jih naročale razne azijske in afriške pokrajine. Terezin tolar je bil plačilno sredstvo nad 100 let. Letos prvič teh tolarjev ne bodo več izvažali v inozemstvo.

Neprestana dnevna in nočna straža v stolpu cerkve sv. Štefana na Dunaju. Kakor hitro se pojavi kje v mestu znak požara, telefonira opazovalec izsleditev gasilcem.

Spomenik so odkrili v Pacy na Francoskem znanemu in dolgoletnemu zunanjemu ministru Briand. Slavnostni govor govori sedanjí ministrski predsednik Sarraut.

da je bila pokojnica ostrižena po dečje. Lstin ni nikakih, soditi pa je, da je bila stara kakih 18 let. Pokojna je bila najbrž iz Zagreba. Poizvedbe se vrše: Ali gre za samomor ali za umor?

Dinamična patrona pod izložbenim oknom. Dne 14. novembra zjutraj je pognal strahovit pok iz postelje v Smartnem pri Litiji župana in trgovca Jožefa Strmana, ki biva nekoliko zunaj vasi. Po pomirjenju prve razburjenosti je župan dognal, da je eksplodirala pod izložbenim oknom dinamična patrona, ki je raznesla izložbo, poškodovala vrata v skladišče in so popokale celo šipe balkonskega okna v I. nadstropju. O storilcih še ni doslej nič znanega.

Ukradel kobilu in voz. Posestniku Jakobu Benedičiču iz Studenega pri Železnikih na Kranjskem je ukradel neznanec 4000 Din vredno kobilu rdečeve, staro 8 let. Izmaknil je še posestniku Janezu Kodelju v Studnem in se odpeljal v smeri proti skofji Loki.

Neverno sta trčila dne 17. novembra v Ljubljani na Resljevi cesti osebni in tovorni avto. Oba avtomobila sta popadala v grabo. Šofer Jamnik je dobil težje notrajne poškodbe.

Roparski napad. V nedeljo dne 12. t. m. je bil izvršen roparski napad na nekega Živkoviča, doma iz Dragoševcev onkraj Gorjancev, ki je prodajal po hišah blago za obleke. Omenjeni se je vračal zvečer proti novemu mestu. Ob cesti blizu Mačkoveca pri odcepu poti proti Trški gori, je srečal neznanca. Tujec je pograbil krošnjarja za vrat in ga vrgel ob tla. Napadeni je seve vpil na pomoč, a ga ni nikdo čul, dasi je oddaljen Mačkovec od mesta napada komaj 60 m. V upravičenem strahu za življenje je ponudil Živkovič napadalcu celotno gotovino v znesku 6700 Din. Po sprejemu denarja je zginil lopov v smeri proti Trški gori.

Vlomilci okradli trgovca. V noči na 14. novembra so vlomili neznanci v Možakovo prodajalno na Polici pri Višnji gori. Odnegli so gotovine ter raznega blaga za 5000 Din.

Kozolec pogorel. Vsled podtaknjene- ga ognja je začel goreti dne 11. t. m. ob 8. uri zvečer v vasi Lučine nad Gorenjo vasjo na Kranjskem kozolec z 8 okni, last posestnika Janeza Dolenca. Kozolec je pogorel do tal.

Zagonetna smrt. Na Viču pri Stični so našli dne 18. t. m. z lizolom zastrup-

Ijeno 30letno Jožefo Vrhovec, ki je ležala mrtva na postelji. Vežna vrata so bila nezaklenjena. Zadnjo nedeljo jo je nekdo pretepel radi pisma, katerega dekleta po lastni izjavi ni pisala.

S tiskom sejmo besedo božjo! Kakor pridigujemo vsako nedeljo, tako naj tudi tisk prinaša vsako nedeljo besedo božjo v vaše "raje! Naročutje »Nedelje«! Napravite ji prostor v cerkvi s puščico, kjer jo položite, vsak jo lahko vzame, pa naj daruje za njo, kolikor more, vsaj 10 komadov je bo na tak način gotovo šlo! — Uprava »Nedelje«, Maribor.

Ima pri vas že vsaka hiša Sv. pisano? Čeneje kot po 6 Din, polplatno vezan 8 Din in celoplatno vezan 15 Din pa res ni mogoče zahtevati! Organizirajte naročilo! Priporoča se Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Nova zaloga nabožnih predmetov je dospela, posebno križev, kipov, slik in podobice itd. Naročujte pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru!

Velike lesene jaslice za cerkev zelo ugodno na prodaj v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Denarnice za drobiž kupite najbolje v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

Snežke »Tretorn« najboljše svetovna znamka. Dekliške Din 24.—, damske Din 30.—, Din 34.— in Din 38.—. Samo dokler traja zaloga: Stermeckl — Celje.

Revmatiki, kateri uporabljajo za pomirjenje bolečin Fellerjev Elsafluid, vam lahko povedo, kako so zadovoljni s tem domačim sredstvom min kozmetikom, ki se je obneslo skozi 36 let. Poskusna steklenica 6 Din, dvojna steklenica 9 Din povsod. Po pošti 9 poskusnih ali 6 dvojnih ali 2 velike specialne steklenice 58 Din brez daljnih stroškov pri lekarnarju Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elzatr 341 — Savska banovina.

Predivo in konopljo vam izdelam v vrvarsko blago. Sinkovec Anton, Celje, Dečkov trg.

Sadna drevesa v veliki izbiri in po najugodnejših cenah se dobijo pri banovinski trsnici in drevesnici v Kapeli, pošta Slatina Radenci. Zahtevajte ponudbo! 1105

Kaj se godi v Rusiji?

O Rusiji se mnogo piše. Seveda komunisti in njihovi prijatelji hvalijo njene uspehe v industriji. Mi ne tajimo boljševiskih uspehov, trdimo pa, da je velik del teh uspehov le na papirju. In še marsikaj je v Rusiji, kar ni v redu. Zakaj se pa mnogi komunisti, ki so šli iz tujih dežel v Rusijo, vsi razočarani vračajo? V zadnjem času je iz Finske zbežalo več komunistov v Rusijo. Zdaj pa vsi obupani nadlegujejo s prošnjami svojega konzula, da bi se smeli vrniti nazaj na Finsko. Tudi komunisti iz drugih dežel so se vrnili razočarani domov.

Glavna stvar v Rusiji pa je zdaj glad. Govoril sem s človekom, ki je bežal pred par meseci iz Rusije. Prehodil je potem že del Nemčije, Avstrije in Jugoslavije; pravil je, da v nobeni teh dežel ni tako hudo kot je v Rusiji. Pri težkem delu prejme tam delavec dnevno 1 kg kruha, navadni delavec pol kg in žena delavca 30 dek. Posebno mora stradati kmečko ljudstvo. V listu »Vozroždenie« je pisal nekdo, ki je prišel iz Rusije pred 10 dnevi, da je videl v Moskvi in Petrogradu ljudi, ki so na ulicah umirali vsled glada. Ljudje žalostno izgledajo, so slabo oblečeni, večkrat naravnost v cunje zaviti. Posebnost v Rusiji je tudi to, da se milo more kupiti v trgovinah le s tujo valuto.

»Kavkazskij kazak« piše o znamenitem inženirju arhitektu, ki je delal kot stavbenik z veliko plačo na Uralu, pa je zbežal. Ta inženir pripoveduje, da je Rusija dežela vnebovpijoče nejeznakosti. Za sovjetske strankarje so na razpolago krasni dvorci, ministrska stanovanja, dobra hrana, velike plače, letovišča itd. Delavci pa imajo umazane kasarne s posteljami v tri vrste, jedna nad drugo. Izdana je bila naredba, da se za delavske otroke sezida poslopje za otroški vrtec. Toda krajevni glavač-komunist se je izrazil: »Ni potreba otrokom vsega dovoljevati in se zavzemati za socializacijo. Ni materijala za stav-

bo in tudi delavcev ni.« A inženir, ki se sklicuje na take besede in odpove delo, je škodljivec. Ta inženir je zbežal, ker se je bal, da bi ga oblast v primernem času prišla kot škodljivca, ali pa bi še mogel biti ubit pri prvem nastopu delavcev, ki sovražijo inozemce.

Isti list piše, da je v avgustu t. l. prišla iz severnega Kavkaza 60letna gospa, nemške državljanke, ki je tam preživeala 13 let. Pravi, da so tam kazaki iztrebljeni in da ponosnega imena »kazak« ni več slišati. V Apšeronskem srezu se z veliko naglico dobiva nafta ter se pošilja dalje v Krasnodar (Jekaterinodar) in v inozemstvo, ker sovjetom gre za valuto. No, pa tudi ti privilegirani sovjetski delavci že stradajo. Ljudje hodijo okrog kakor sence z oteklimi nogami in od slabosti padajo na tla.

V Majkop smo se pripeljali ponoči in smo ostali do svita v čakalnici na kolodvoru. Zjutraj smo šli skupaj v mesto, ker, če bi po noči posameznik hodil, bi prišel v nevarnost, da bi bil izropan ali celo ubit. Človeško življenje je tu zelo poceni. V vagonu je tekla iz nekega kovčka kri. Konduktar je pozval policaja, da bi kovček pregledal. V njem so našli — človeško glavo, ki je imela zlate zobe. Na vprašanje, kaj to pomeni, je lastnik kovčka, mlad fantalin, čisto mirno odgovoril, da je gredoč po cesti na kolodvor odrezal glavo nekemu buržuju, a ni imel časa, zbiti iz ust zlatih zob.

Zgodil se je tudi tak slučaj, da je žena ubila svojega moža ter ga je v teku dveh tednov kuhala in pekla kot navadno govedino! Sploh slučaji ljudožrstva tam niso redki in ne razburjajo občinstva. Vsak pač misli samo na to, kako bi naj napolnil svoj lačni trebuh. Ozvenenje ljudstva vsled glada je razumljivo tem, ki so sami preživeli ali preživljajo vso grozo gladovne smrti, a vam tukaj je to težko razumljivo. Ko je gospa končala to pripovedovanje, se je zahvalila Bogu, da ji je pomagal zbežati iz pekla smrti in lakote, katero je zakrivil neznošni boljševiski režim.

Ženski dragoner.

Francozinja Terezija Figueur je služila v moški preobleki kot dragoner 15. francoskega konjiškega polka 21 let. Borila se je po proglasu francoske republike in posebno se je odlikovala v napoleonskih vojnah. Večkrat je bila hudo ranjena in parkrat ujeta. Ko je bila stara 44 let, se je poročila dne 2. julija 1818 v Parizu. Njen mož je postal Terezin prijatelj iz mladosti Klement Sutter, ki je bil seve tudi vojak in se je celo srečno vrnil z Napoleona. Njega ponesrečenega pohoda v Moskvo, Sutter se je povsod celo do žandarskega narednika v Franciji.

Pavel Keller:

16. nadaljevanje.

„Hubert“

Roman iz gozdov.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

Pri nekem košarju v dolini je pred oknom visela tičnica; v njej sta bila ujeta lišček in čížek. Imela sta piče in vode in košar je mislil, da jima bo še posebno dobro storil, če ju obesí na prosto v sončni svet. Ali ni slišal, kako sta s svojim čivkanjem in žgolenjem klicala na pomoč, prosila, naj ju izpuste, ali ni videl njune žalosti, njunega onemoglega napora, da bi udrli iz zapora? Kupil sem ptička za drag denar, kupil še tičnico, da bi košarju ne prišlo na um, da ujame drugih ptičkov.

Postavil sem tičnico v svoj vrt in odprl vratica. Preteklo je pač dve uri, da sta po svoji navadi skakala s svojih lesenih prečk na tla v tičnici in zopet nazaj in nista slutila, kakšna sreča se jima ponuja.

Nato je skočil čížek k odprtim vratom, bil s tremi skoki zunaj, pa se takoj boječe vrnil v hišico. Lišček, njegov bratec, ga je začudeno gledal, napravil nato tudi nekaj skokov iz tičnice, nato pa sta sedela ubožca čisto potrta na svoji grédici, tesno stisnjena drug k drugemu, kakor da bi bila globoko zatopljeni v prestrašene misli nad tem, kar se je dogodilo. Končno pa sta le oba odskakljala iz tičnice, pa si nista upala nikamor, ampak sta sedla na streho svoje kletke. Pogumnejši je bil čížek, upal si je poleteti do bližnje mize v vrtu; lišček je poševno gledal za predrznežem. Ko se je zvečerilo, sta zopet oba sedela v tičnici. Prišla je Padovka, godrnjaje zaloputnila vratica in odnesla tičnico v hišo.

Tri dni sta ptička, rojena v ujetništvu, poskušala, da bi se privadila svobodi. Opoldne četrtega dne pa sta izginila.

»Sedaj sta osvobodjena iz ujetništva,« sem rekel veselo.

»Seveda,« je pripomnila Padovka, »sedaj ju je najbrž požrla kakšna mačka.«